

Давати хороші знання і виховувати патріотів України

- Наталіє Каленіківно, завершується навчальний рік. Якими досягненнями у праці та навчанні відзначився він для педагогічного та учнівського колективів?

- Хочу зазначити, що наші вчителі та вихованці брали активну участь у професійних змаганнях та шкільних олімпіадах і конкурсах районного та обласного рівнів. Так, учениця 11 класу Катерина Кошик у III турі Всеукраїнського конкурсу «Живи, Кобзарю» посіла третє призове місце, а восьмикласниця Дарина Калінчук досягнула такого ж здобутку у III етапі Всеукраїнського конкурсу знавців історії, вона також посіла друге місце в літературному конкурсі, третьою стала в конкурсі «Юна зірка» Ілона Наумчук. Всього протягом нинішнього навчального року наші вихованці завоювали 17 призових місць у районних конкурсах і два у Всеукраїнських.

Помітну активність і результативність виявляють наші колеги-педагоги у конкурсах професійної майстерності. Так, молода вчителька, заступник директора школи Т. М.

Історія Вітковицької ЗОШ I-III ст. сягає у далеке минуле. Її побудували у 1930 році, тоді в ній функціонувало лише два класи по 30 дітей. У часи воєнного лихоліття вона не діяла. Відновили роботу навчального закладу лише у 1945 році. А у 1952 тут було відкрито семирічку, яку через десять років реорганізували у восьмирічку, де навчалось 368 дітей.

У 1974 році добудували ліве крило, що дало можливість наступного року відкрити у ній загальноосвітню середню школу.

Про сьогодення колективу Вітковицької одинадцятирічки, її досягнення, проблеми та перспективи розмовляємо з її директором Н. К. ШТИБОЮ.

навчальний рік ще будемо вчитися в одну зміну. Але, враховуючи те, що в селі щороку народжується в середньому 60-80 дітей, у найближчому майбутньому змушені будемо перейти на двозмінне навчання. Адже для однозмінного у нас не вистачатиме класних кімнат. Аналогічна ситуація і з дошкільною освітою. Нині в електронній реєстрації бажаючих віддати своїх малюків на виховання у ДНЗ на сьогодні перебуває 104 дитини, а наповнюваність у теперішньому приміщенні дитсадка лише п'ятдесят місць. Тобто ми можемо взяти протягом року на виховання лише двадцять п'ять дітей.

- Відомо, що у школі нині працює чимало вчителів, які її колись закінчили. А ще є хороша тенден-

но трудяться їх сини-вчителі історії та географії Микола Миколайович та Валентин Миколайович Калінчуки.

Багато років творчої праці віддали нашій школі, на жаль, нині покійний колишній заступник директора І. О. Мадей та його дружина Валентина Іванівна. Нині їх славні педагогічні традиції продовжує їх донька Ірина Ігорівна Мадей-Прокопчук, а у свій час тут трудився й син Юрій Ігорович Мадей.

- Як вам, Наталіє Каленіківно, у цей непростий час вдається вирішувати різноманітні проблеми, а школі добиватися певних успіхів?

- У своїй щоденній директорській роботі я відчуваю велику підтримку всього колективу. Наша надійна команда наполегливо долає трудно-

Воробей у конкурсі - ярмарку педагогічної творчості в номінації «Зарубіжна література» досягла почесного третього результату.

- Приміщення Вітковицької школи вже досить старе, але й за таких умов ви прагнете створити належні умови для праці педагогів та навчання учнів.

- Зважаючи на фінансові можливості, ми зуміли облаштувати у навчальному корпусі нові стелі, осучаснити класи та кабінети, наповнити їх гарними меблями, а також замінити вікна на металопластикові, встановити нову огорожу навколо шкільної території.

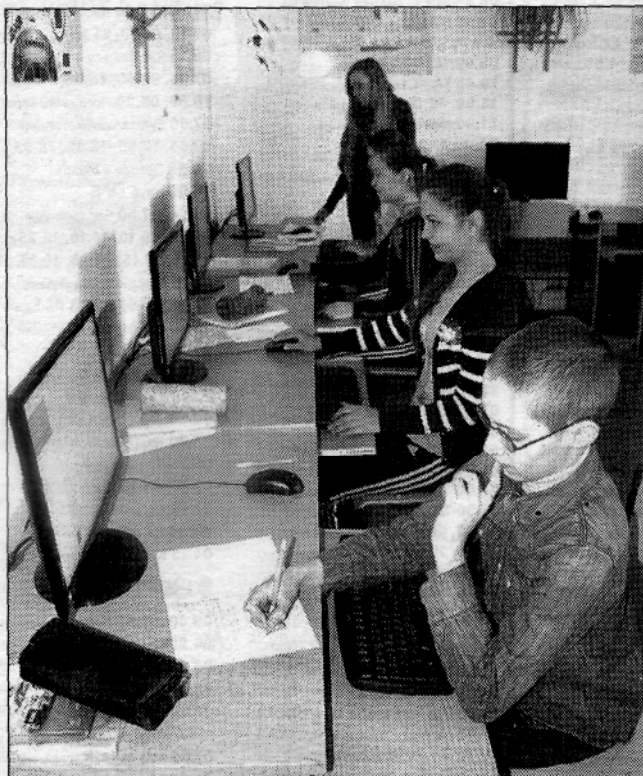
Нині до послуг учнів - два комп'ютерних класи, їдальня, шкільна бібліотека, обладнаний у колишній котельні спортзал. Правда, на жаль, у нас немає внутрішньої вбиральні, вона функціонує лише у приміщенні початкової школи.

- А які ще проблеми відчують директор навчального закладу та його колектив?

- Наша спільна глобальна проблема - нагальна потреба спорудження нової школи. Адже у нас нині вчиться 518 учнів. Є три паралельні початкові класи, які мають по три класи. Цей і наступний

клас, коли діти обирають професію своїх батьків, тобто, формуються сімейні педагогічні династії.

- Так, наш колектив щоразу поповнюється колишніми випускниками одинадцятирічки, зокрема, і я вчи-

лась у цій школі, де вже четвертий рік є керівником. Любов до педагогічної професії мені і моїм багатьом колегам прищепили наші колишні вчителі-наставники, яких ми завжди шануємо та любимо. Щодо родинних династій, то серед них слід відзначити сім'ю колишнього директора школи М. О. Калінчука та його дружини-педагога Валентини Олександрівни. Нині на педагогічній ниві у нашому колективі успіш-

щі і досягає позитивних результатів у роботі та навчанні. Як керівник, я завжди пишаюся своїми колегами-педагогами, зокрема чотирма заступниками. Бо всі вони працюють на повну силу. Є в нас багато вчителів, які щодень змушені доїжджати на роботу з Березного, Бистрич, Хотина, Голубного та Білки, але, незважаючи на такі незручності, вони сповна віддають свій професійний талант навчанню і вихованню учнів.

- Ви згадали про виховання. Нині інколи доводиться чути, що в окремих навчальних закладах недостатньо займаються вихованням підростаючого покоління. Прокоментуйте, будь ласка, таку думку.

- Я не згодна. У нашій школі цій важливій справі приділяється багато уваги і зусиль. Весь педагогічний колектив наполегливо працює, аби гарно виховати юних громадян нашої держави. Під час виховних годин, різних загальношкільних заходів ми, педагоги, прагнемо засясти у душі наших вихованців зерна любові і відданості рідній Україні, своєму краю і селу, вчимо дітей поваги до старших, порядності і вихованості, милосердя і гідності. З цією метою у нас, зокрема постійно проводяться різні благодійні і патріотичні акції. Так, колектив школи час від часу матеріально допомагає воїнам АТО. І тут свою активність виявляють учні, які щиро вболівають за долю нашої рідної України та її народу.

Павло РАЧОК.

НА ФОТО: директор школи Н. К. ШТИБА; заступник директора з навчально-виховної роботи Т. М. ВОРОБЕЙ у кабінеті виховної роботи; заняття у комп'ютерному класі.